

ਅਜੈ ਤਿਵਾੜੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਡਾ. ALPNA GVPT\ — ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਹਾਈ ਸਟੇਟ ਓਏ ਪੰਜਾਬ ਹੋਰਸ- ਜਵਾਬਦੇਹ

CWPNo 2010 ਦਾ 9932

2 ਅਗਸਤ 2013

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾਮ 226 ~ ਲਿਖਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ - ਸੇਵਾ
ਕਾਨੂੰਨ - ਪੰਜਾਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ, ਵਾਲੀਅਮ ਜੇ - ਚੈਪ. VI 11(E), ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ
13.1 ਅਤੇ 17.9 - ਗ੍ਰੈਜੂਈਟੀ - ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕਾਲਜ ਦੁਆਰਾ - ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਯੋਗਤਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ 5 ਸਾਲ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਸੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਯੋਗ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 23,01.1990 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕਾਲਜ 1992 ਵਿੱਚ ਸੈਂਟਰਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਅਨ ਮੈਡੀਸਨ (ਸੀਸੀਆਈਐਮ) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ- ਇੱਕ CCIM ਟੀਮ ਦੁਆਰਾ 2005 ਵਿੱਚ ਕਾਲਜ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਅਧਿਆਪਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਯੋਗਤਾ ਵਜੋਂ ਉਕਤ ਪੋਸਟ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ^ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਗਰੀ ਸੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ - ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ - ਹੋਲਡ, ਹਾਂ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕਾਲਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ - ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕਾਲਜ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਸੀ CCJM ਨੂੰ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਖੁਠੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨਹੀਂ - ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 17.9 ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਦੀ ਮੰਨਣਯੋਗ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ.

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਪੋਸਟ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4-ਕਾਲਜ ਸੀਸੀਆਈਐਮ ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪੋਸਟ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਾਈਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੋਈ ਗਲਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ 2005 ਤੱਕ 15 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਪਿਛਲੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟੀ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 17.9 ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਗ੍ਰੈਜੂਏਟੀ, ਫਰਲੇ ਅਤੇ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਨਗਦੀ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।'

11 ਅਰਜ਼ ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਲਈ (ਹੀਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਲਪ੍ਰੀਸੀਟ ਸਿੱਧੂ, ਦੀਪਕ ਸਿੱਬਲ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਪੱਤਰਕਾਰ ਨੰ.

DK ALPNA GUPTA v. THE STATE OF PUNJAB 1051
AND OTHERS (*Ajay Tewari, J.*)
ਦਿਵਿਆ ਸੂਰੀ, ਅਮਰ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਵਕੀਲ; ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਅਜੈ ਤਿਵਾੜੀ, ਜੇ. (ਓਰਲ)

(1) ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ 26.12.1989 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4- College ਨੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਯੋਗਤਾ ਕਿਸੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ 5 ਸਾਲ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ 5 ਸਾਲਾਂ ਦੀ BAMS ਡਿਗਰੀ ਹੈ, ਨੇ ਅਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 23.1.1990 ਤੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਸਾਲ 1992 ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4-ਕਾਲਜ ਸੈਂਟਰਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਅਨ ਮੈਡੀਸਨ (CCIM) ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਲ 2005 ਵਿੱਚ, ਸੀਸੀਆਈਐਮ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਰੀਖਣ ਟੀਮ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਆਈ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਡੈਮੋਨਸਟ੍ਰੇਟਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੀਚਿੰਗ ਫੈਕਲਟੀ ਦੀ ਪੋਸਟ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਯੋਗਤਾ ਇੱਕ ਪੋਸਟ ਸੀ। ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਗਰੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਲ 2006 ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਦੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ- College ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਉਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(3) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਰਗੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੱਕ ਲੈਕਚਰਾਰ ਵਜੋਂ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।

(4) ਗੈਰਚੁਟੀ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਟੀਚਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2004(2) RSJ 315 ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

“ਗੈਰਚੁਟੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸੰਕਲਪ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ, ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਅਪਾਹਜਤਾ ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ। ਸਮੀਕਰਨ 'ਗੈਰਚੁਟੀ' ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ, ਸੇਵਾ ਮੁਕਤੀ ਜਾਂ ਮੌਤ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਮੁਫਤ ਭੁਗਤਾਨ ਹੈ। ਗੈਰਚੁਟੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਬਦਲੇ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਰਟੀਰੀਅਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਅਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਹੈ।”

(5) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਗੈਰਚੁਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਗੈਰਚੁਟੀ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ ਵਾਲੀਅਮ 1 ਦੇ ਚੈਪਟਰ VI 11 (ਈ) ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13.1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗੈਰਚੁਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗੈਰਚੁਟੀ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ 'ਸੇਵਾਮੁਕਤ' ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਗੈਰਚੁਟੀ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(6) ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੋਸਟ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4-ਕਾਲਜ ਸੀਸੀਆਈਐਮ ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪੋਸਟ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਝੂਠੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ 2005 ਤੱਕ 15 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਪਿਛਲੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਗੈਰਚੁਟੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਗੈਰਚੁਟੀ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13.1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੈਰਚੁਟੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 17.9 ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਗੈਰਚੁਟੀ, ਫਰਲੋ ਅਤੇ ਕਮਾਈ ਹੋਈ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਨਕਦੀ ਦਾ ਲਾਭ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ 'ਤੇ

ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।'

(7) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਗਰੈਚੂਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ @ 8% pa ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ।

(8) ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ।

5. ਗੁਪਤਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ